

Chlapec mu odpovedal: „Ja ho tiež nevidím, ale viem, že je tam, lebo z času na čas cítim myknutie povrázkom!“

„**K**eby ticho mohlo hovoriť, tak by jeho rečou bola hudba. Je totiž dobre poznateľné, že v hlúbe hudby znie ticho, to ticho, ktoré je skutočnou rečou. Tou Božou rečou! V hudbe je ukryté ticho, o ktorom nám podávajú svedectvo hudobníci a to práve samotnou hudbou. Hudba sa s tichom spája.“ (Julien Green) A bez ticha by neexistovala.

A tak počúvať Božiu hudbu je ako držať špagát, na konci ktorého lieta šarkan. Budeme o ňom vedieť vtedy, keď tým špagátom bude ticho.

Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna; každý, kto v neho verí, má večný život.

Počujem tieto slová v tichu, keď sa modlím?

Verím Bože! Pomôž mojej nevere!

Ako ja poznávam túto Božiu tvár?

2024.03.02.

Sobota

Otec sa nehnevá.

„**J**ežišovi sa približovali všetci mýtníci a hriešníci a počúvali ho. Farizeji a zákonníci šomrali: „Tento prijíma hriešnikov a jedáva s nimi.“ Preto im povedal toto podobenstvo: „Istý človek mal dvoch synov.

Lk 15,1-3.11-32

Kde je srdce človeka, tam je aj jeho poklad. Lebo Pán neodopiera dobré dary tým, čo ho prosia. **Teda Pán je dobrý, a k tým, čo ho očakávajú, je zvrchovane dobrý, preto prilipneme k nemu, budme pri ňom celou svojou dušou, celým srdcom, celou silou, aby sme boli v jeho svetle, videli jeho slávu a tešili sa z milosti nadzemskej blaženosti.** K tomuto dobru teda pozdvihnime myseľ, v ňom budme, v ňom žime, k nemu prilipneme, lebo len ono presahuje každú myšlienku a každú úvahu a dáva trvalý pokoj a duševnú pohodu; pokoj, ktorý prevyšuje každú myšlienku a každú chápavosť. Toto dobro preniká všetko, všetci v ňom žijeme a od neho závisíme, ale ono nemá nič nad sebou, lebo je božské. Veď nik nie je dobrý, jedine Boh. (biskup Ambróza O úteku zo sveta)

Máratratný syn nám poskytuje presnú informáciu o Bohu. Dalo by sa povedať, že nám ju odhaľuje vďaka svojej priamej skúsenosti s ním, a zároveň nám pomáha objaviť jeho pravú tvár. Áno, práve on, roztopašný syn, hlavná postava tohto nepochopiteľného príbehu, sa stáva hlásateľom radostnej zvesti: **otec sa nehnevá, nerozčuľuje sa.** Keby na spiatočnej ceste mladší brat bol býval stretol staršieho – oficiálneho predstaviteľa rodu, miláčika, neúnavného pracanta, neo-

mylne plniaceho rozkazy, zberateľa zásluh.

Teda ten, by mu zrejme so zjavným sadistickým uspokojením bol povedal: „Starý sa na teba hnevá a má všetky dôvody preto, aby zúril. Doma je strašne dusno! Len počkaj, čo ťa čaká.“

Našťastie sa mladší brat stretol priamo osobne s otcom bez toho, aby sa stretol s bratovou predprípravou, ktorý takto podsúval svojmu otcovi svoje vlastné pocity a zlosť, svoju vlastnú otupenosť a osamelosť.

Otec sa nehnevá. Je pokojný. Nie je zachmúrený, ani mrzutý, ale pokojný, pretože jeho dlhé trpezlivé a zároveň netrpezlivé čakanie je na konci. Je dokonca schopný poďakovať ti za radosť, ktorú si mu urobil svojím návratom.

Pôstne listy ^{druhý TÝŽDEŇ} 2024

Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok
Inšpirované knihou: Alessandra Pronzata- 365provokujúcich inšpirácií - zostavil Jozef Kmec, sdb.

2024.02.25.

Druhá pôstna nedela

Spáľ tu slamu!

Ježiš vzal so sebou Petra, Jakuba a jeho brata Jána a vyvedol ich na vysoký vrch do samoty. Tam sa pred nimi premenil: tvár mu zažiarila sťa slnko a odev mu zbelel ako svetlo.

Mt 17,1-2

Ked Svätý Tomáš slúžil svätú omšu v kostole san Domenico Maggiore v Neapole, prežil ohromujúcu skúsenosť. Po tejto svätej omši už nič nenapísal ani nenadiktoval a odložil dokonca aj všetky svoje písacie potreby. Otec Reginald, ktorý bol Tomášovým spoločníkom tomu nerozumel, no nevzdával sa. Pobádal majstra, aby znova začal diktovať: „Otcé prečo ste odložili tak veľké dielo ako je Summa pred jej dokončením? Veď je to na Božiu chválu a osvietenie sveta? Prečo nepíšete ešte ďalej? Prečo nepokračujete?“ Po dlhom naliehaní, keď sa už svätý Tomáš nevedel nijako vykrútiť z odpovede otcovi Reginaldovi, povedal mu: „Nemôžem. Všetko čo som doteraz napísal, mi pripadá ako snop slamy v porovnaní s tým, čo som videl a čo mi bolo

zjavené.“

Pelý život svätého Tomáša bol zasvätený skúmaniu Božích tajomstiev a ich vysvetľovaniu. No Boh si týmito skutkami Tomášovej viery pomohol k tomu, aby sa zjavil Tomášovi v pravej chvíli a vyjaval mu svoje srdce. A po tejto osobnej skúsenosti, po tom čo zakúsil Bohom zjavenú jeho prítomnosť, už Tomáš nepotrebuje slová. Jeho srdce je naplnené Božou hudbou a ticho sa tak pre neho stáva prostriedkom, aby jej bol na blízku.

Vytvor si dnes priestor pre ticho a nechaj sa premieňať.

Spáľ tu slamu, ktorá ti bráni byť pri ňom.

2024.02.26.

Pondelok

Radšej mlč a konaj!

Ježiš povedal svojim učeníkom: „**Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!**“

Lk 6,36-38

O malého kmeňa niekde na zemeguli príde jeden biely muž, nositeľ civilizácie, a bohužiaľ aj jedného malého čierneho prenosného rádia. Spočiatku všetci domorodí obyvatelia počúvajú s nadšením hlas vychádzajúcim z tajomnej krabičky ako z prenosného zázraku. No nakoniec sa slova ujme starší kmeň a v mene všetkých predstavenie ukončí hovoriac: „V skutku je to úžasný zázrak. Tá tvoja krabička má úžasnú moc! Ale prosím ťa už tú tvoju hlučnú krabičku umlč, pretože nikto z nás nepočuje hudbu lesa!“

Tolko prázdnych slov počúvame deň čo deň, toľko kriku nás dennodenne obklopuje, aké neskutočné množstvo ľudskej múdrosti sa nám dennodenne ponúka. A čo z toho? Čo z toho mi pomáha prežívať dnešné Božie slovo „Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!“ Neobklopili sme sa niekedy len ľudskou múdrosťou a našim vlastným špekulovaním namiesto toho, aby sme vedeli jeden druhému milosrdenstvo preukázať? Alebo sa pokúsili milosrdenstvo preukazovať?

Preukáž dnes niekomu svoje milé srdce!

2024.02.27.

Utorok

Kto je medzi vami najväčší, bude vašim služobníkom. Kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.

Mt 23,1-12

Čujte Pánovo slovo ...!

„Obmyte sa, očistite sa, odstraňte mi spred očí zlobu svojho zmyšľania; prestaňte robiť zlo, učte sa robiť dobro, hľadajte spravodlivosť, pomôžte utlačanému, vymôžte právo sirote, obhajujte vdovu.

Iz 1,10.16-20

Keď som bol malý chlapec, mali sme v dedine kapelu a v tej kapele mali jeden veľký bubon čo robil: Bum! Bum! Bum! A jeden malý bubon, čo robil nie tak veľké Bum!, ale len také menšie: Bim! Bim! Bim! Nikdy som nechápal prečo obom hovorila bubon. Ved' predsa jeden robil veľký hluk a druhý zase malý. Aký bol v nich rozdiel?

No rozdiel bol jednoducho v tom, že jeden mal v sebe väčšie prázdno, než ten druhý.

Ako dospelý človek som pochopil, že čím väčší hluk niekto robí, tým má v sebe väčšie prázdno.

Na plnením zákona je láska.

To sú vskutku pravdivé slová. No láska bez skutkov je mŕtva, tak ako slová bez pravdy alebo pravda bez slov. Veľa vecí v našom živote môže byť mŕtvych. No samotné poznanie nám nezabezpečí,

že sme múdri. Ako sa teda naučiť múdrosti? Veľmi jednoducho - praxou, pokusom a omylom.

A práve na to máme toto pôstne obdobie.

Počúvajte Pánovo slovo.

Nechajme sa dennodenne očistiť od svojich hriechov.

Meňme naše zmyšľanie, postojte – nerobme zlo!

Učme sa robiť dobro!

Hľadajte cestu k Pánovi!

Praxujeme!

A neznechucujeme sa!

2024.02.28.

Streda

Počúvaj po svojom, „alebo po druhom“?

„Viete, že vládcovia národov panujú nad nimi a mocnári im dávajú cítiť svoju moc. Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vašim služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vašim sluhom.

Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.“

Mt 20,17-28

Pri mnohých našich každodenných rozhovoroch som si všimol, že sa často všetci snažia rozprávať. Málo ľudí vie a chce počúvať. Väčšina sa uspokojí s tým, že počuje, čo druhý hovorí, no často netrzeplivo a so zle skrývanou neochotou čakajú až ten druhý skončí, len aby mohli povedať to svoje slovo. V týchto denne zažívaných diskusiách, tak pred obchodom, ako aj na televíznej obrazovke si všetci arogantne privlastňujú právo na posledné slovo.

No nikdy sa nenájde nikto, kto by sa domáhal posledného mlčania. Hoci práva na posledné slovo sa domáhajú všetci.

Ako dávam pocítiť svojim

blízkym moju prítomnosť, že ma nielen zaujíma ich názor, ale aj to, ako sa cítia, ako vnímajú to čo sa u nás deje, čo prežívajú? Som vládcom despotom, ktorého nezaujíma ten druhý alebo som vládcom: bratom, otcom, či mamou, alebo sestrou, ktorá je ochotná vypočuť, ponúknuť svoju blízkosť, hoci len svoje rameno tomu druhému, aby sa v mojej prítomnosti cítil ako doma. Ako tomu druhému viem poslúžiť?

Hovorí sa o jednom pánovi, že vošiel do krčmy so psom a vraví: „Vážení, tento pes dokáže rozprávať. Stavím sa s vami o päťdesiat eur, že odpovie na každú vašu otázku!“ Keďže prítomní videli pred sebou obyčajného psa vrtiaceho chvostom, dlho nerozmyšľali a každý stávkou

uzavrel v presvedčení, že pes nevie nič povedať. Keď prišiel rad na psa, majiteľ ho povzbudzoval: „Rozprávaj, povedz niečo.“ Ale pes nič. Keď vyšli z krčmy, majiteľ zúfalo hovorí: „Ty zradca, vieš, koľko ma to stálo? Koľko peňazí som dnes prehral?“ Pes iba spokojne vrtel chvostom a nakoniec povedal: „Neboj sa. Vidím, že obchodu vôbec nerozumieš. Vieš, koľko tu zarobíme zajtra?“

Cvičme sa nielen v počúvaní, ale aj chápaní toho, čo moji blízki potrebujú!

2024.02.29.

Štvrtok

Zatvor ústa!

Ježiš povedal farizejom: „Bol istý bohatý človek. Obliekal sa do purpuru a kmentu a deň čo deň prepychovo hodoval. Pri jeho bráne líhal akýsi žobrák, menom Lazár, plný vredov. Túžil nasýtiť sa z toho, čo padalo z boháčovho stola, a len psy prichádzali a lízali mu vredy. Keď žobrák umrel, anjeli ho zniesli do Abrahámovho lona. Zomrel aj boháč a pochovali ho. A keď v pekle v mukách pozdvihol oči, zďaleka videl Abraháma a Lazára v jeho lone. I zvolal: „Otec Abrahám, zľutuj sa nad mnou a pošli Lazára, nech si namočí aspoň koniec prsta vo

vode a zvlaží mi jazyk, lebo sa hrozne trápiť v tomto plameni!“ No Abrahám povedal: „Synu, spomeň si, že si dostal všetko dobré za svojho života a Lazár zasa iba zlé. Teraz sa on tu teší a ty sa trápiš. A okrem toho je medzi nami a vami veľká priepasť, takže nik – čo ako by chcel – nemôže prejsť odtiaľto k vám ani odtiaľ prekročiť k nám.“ Tu povedal: „Prosím ťa, Otče, pošli ho do domu môjho otca. Mám totiž piatich bratov; nech ich zaprisahá, aby sa nedostali aj oni na toto miesto múk.“ Abrahám mu odpovedal: „Majú Mojžiša a Prorokov, nech ich počúvajú.“ Ale on vravel: „Nie, otec Abrahám. Ak príde k nim niekto z mŕtvych, budú robiť pokánie.“ Odpovedal mu: „Ak nepočúvajú Mojžiša a Prorokov, neuveria, ani keby niekto z mŕtvych vstal.““

Lk 16,19-31

Indián a beloch idú mestom a všade okolo je veľká premávka. Zrazu Indián belocha zastaví: Počuješ? Niekde tu cvrliká cvrček!“ Beloch hovorí: „Nechaj toho, tu žiadne cvrčky nie sú, ja počujem autá, nákladiaky a motorky.“ Obaja idú ďalej a Indián pustí striebornú mincu. Minca sa chvíľu kotúľa po asfalte a potom zostane ležať. Spadnutú mincu začujú dvaja traja okoloídúci a začnú ju hľadať. Jeden z nich ju chytí a strčí do vrecka. Indián a beloch to sledujú a idú ďalej. Po pár krokoch Indián chytí na zemi ležiaci palmový list a na ňom sedí cvrček. Beloch hovorí: „No áno, vy in-

diáni jednoducho počujete lepšie ako my.“ Indián odvetí: „Minca, ktorá spadla na zem, je oveľa tichšia ako cvrček, ale vy belosi počujete peniaze a my počujeme cvrčky.“

Či myslieť tajomstva objavíme vtedy, keď konečne zavrieme ústa. A začneme počúvať.

Dnes chcem v tichu prejavíť svoju vďačnosť.

2024.03.01.

Piatok

Špagát k Bohu.

Na pokon k nim poslal svojho syna, lebo si povedal: „K môjmu synovi budú mať úctu.“ Ale keď vinohradníci zazreli syna, povedali si: „To je dedič. Podťte, zabijeme ho a jeho dedičstvo bude naše!“

Mt 21,37-38

Jeden malý chlapec si púšťa šarkana. Šarkan sa vznáša vysoko v povetří, keď ho zrazu obklopí mrak a šarkan zmizne z dohľadu. Ide okolo starší pán a pýta sa chlapčeka, čo robí so šnúrou v ruke. „Púšťam si šarkana“, odvetí chlapček. Muž sa pozrie hore a na jasnej oblohe vidí len jediný oblak. „Ja žiadneho šarkana nevidím. Ako si môžeš byť taký istý, že je tam?“